

DECIZIA nr. 386 din 07.12.2021 privind soluționarea
contestației formulată de ABC cu sediul în SM,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG_....2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată cu adresa nr. MBN_AIF_....2021, înregistrată sub nr. MBR_REG_....2021 de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți cu privire la contestația ABC, formulată prin împuternicit XXX SRL în baza procurii înregistrată la registratura organului fiscal teritorial sub nr. MBN_REG_....2021.

Obiectul contestației, înregistrată la registratura organului fiscal teritorial sub nr. MBN_REG_....2021 îl constituie decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-CN qqz/xx.rr.2021, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-CN qqz/xx.rr.2021 și comunicată sub semnătură în data de2021, prin care s-a stabilit TVA suplimentară în sumă de S lei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de ABC.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți au efectuat inspecția fiscală parțială pentru TVA la societatea nerezidentă ABC pentru perioada 01.12.2015-30.09.2019, constatările inspecției fiind consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. F-CN qqz/xx.rr.2021 în baza căruia a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-CN qqz/xx.rr.2021, prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA în sumă de S lei și s-a aprobat la rambursare TVA în sumă de A lei.

Diferența de TVA stabilită în cuantum de S lei provine din colectarea suplimentară a taxei pentru punerea la dispoziție cu titlu gratuit a matrițelor achiziționate de la FXR SRL și care nu au fost utilizate exclusiv în beneficiul său.

II. Prin contestația formulată ABC (denumită și ABC) prin împuternicit solicită anularea în parte a deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală pentru TVA în sumă de S lei, invocând următoarele:

Matrițele puse la dispoziția FXR SRL au fost folosite exclusiv în beneficiul societății, iar faptul că piesele produse sunt inițial facturate către FXME BV nu este de natură a schimba substanța tranzacției și, implicit, scopul final al livrării de bunuri, vânzarea pieselor către societate, în calitate de cumpărător final. Simplul circuit de facturare, care îl include și pe FXME BV nu conduce la neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, având în vedere și declarația pe proprie răspundere a furnizorului din care reiese că FXR SRL utilizează matrițele puse la dispoziția sa exclusiv în beneficiul ABC. În speță este vorba de o simplă facturare a pieselor de la FXR SRL către FXME BV pe codul său de TVA din România, și nu de o utilizare efectivă a matrițelor de către acest din urmă furnizor în România.

Societatea susține că punerea la dispoziție cu titlu gratuit a matrițelor nu este o operațiune asimilată unei prestări de servicii conform art. 26 din Directiva de TVA, art. 271 alin. (4) din Codul fiscal și pct. 8 alin. (7) din Normele metodologice și înțelege să atragă atenția asupra deciziei CJUE din cauza C-132/16 Iberdrola, prin care s-a statuat că, în ceea ce privește dreptul de a deduce TVA-ul pentru lucrările de reconstrucție, pentru Iberdrola reconstrucția stației de pompare a fost esențială pentru finalizarea proiectului de construire a satului, circumstanțe ce demonstrează existența unei legături directe și imediate între reconstrucția stației de pompare aparținând municipalității și tranzacțiile Iberdrola, similară legăturii directe între punerea la dispoziție a matrițelor și achiziția pieselor auto produse cu aceste matrițe.

De asemenea, societatea invocă reținerile din mai multe decizii de soluționare a contestațiilor emise de autoritățile fiscale în spețe similare și susține că exemplele de la pct. 8 alin. (7) din Normele metodologice nu reprezintă cazuri exhaustive în vederea stabilirii sferei de aplicare a art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, având doar rol orientativ, fără valoare juridică obligatorie.

În susținere, societatea prezintă declarația pe proprie răspundere a furnizorului FXR SRL, factura nr. fct/cc.tt.2017, comanda nr. PD2400 din 02.06.2015 și decizii personalizate de soluționare a unor contestații.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea nerezidentă poate beneficia de rambursarea TVA aferentă unor matrițe achiziționate de la un furnizor din România și puse la dispoziția acestuia cu titlu gratuit, în condițiile în care piesele produse cu aceste matrițe nu au fost livrate direct societății, ci unor terți interpuși și nu au fost prezentate documente justificative din care să rezulte legătura directă și imediată ce trebuie să existe între punerea la dispoziție a matrițelor și rezultatul utilizării lor în folosul exclusiv al propriei activități economice a societății proprietare a matrițelor.

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat inspecția fiscală parțială la societatea nerezidentă ABC din Polonia, înregistrată în scopuri de TVA în România pentru perioada 01.12.2015-30.09.2019 în vederea soluționării DNOR nr. .../24.10.2019.

Din cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. F-CN qqz/xx.rr.2021 și a deciziei de impunere nr. F-CN qqz/xx.rr.2021 reiese că din totalul TVA solicitată la rambursare în sumă de S lei organele de control au respins la rambursare TVA în sumă de S lei pentru punerea la dispoziție cu titlu gratuit a matrițelor achiziționate de la FXR SRL și care nu au fost utilizate exclusiv în beneficiul său.

S-a constatat că TVA deductibilă înregistrată de societatea nerezidentă provine din achiziții de matrițe de pe teritoriul României, preponderent de la furnizorul FXR SRL, iar TVA colectată din livrări locale de matrițe către clienții săi C1, C2 și FXME BV.

Referitor la matrițele achiziționate de la furnizorul FXR SRL, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nerezidentă le-a pus la dispoziția acestui furnizor cu titlu gratuit, însă piesele produse cu aceste matrițe nu au fost livrate direct către ABC, ci unui terț interpus, respectiv către FXME BV - reprezentat fiscal în România prin FXR SRL. Astfel, organele fiscale au concluzionat că nu sunt aplicabile prevederile pct. 8 alin. (7) din Normele metodologice, societatea nerezidentă nedemonstrând că furnizorul FXR SRL a utilizat matrițele pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii exclusiv în beneficiul său, în calitate de proprietar al matrițelor, motiv pentru care punerea la dispoziție a matrițelor a fost asimilată unei prestări de servicii efectuată cu plată și a fost colectată TVA afaerentă.

În motivarea contestației societatea nerezidentă ABC prin împuternicit KPMG Tax SRL susține, în esență, că nu contează faptul că piesele produse cu matrițele sunt inițial facturate unui terț, ci numai scopul final al livrării de bunuri, societatea beneficiind de piesele produse în calitate de cumpărător final.

În drept, potrivit art. 271 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

”Art. 271. - (4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) **utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 ;**

b) **serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice”.**

Cu privire la utilizarea bunurilor în folosul operațiunilor sale taxabile, sunt aplicabile și prevederile pct. 8 din Normele metodologice, aprobate prin H.G. nr. 1/2016 potrivit cărora:

”8. (7) În sensul art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității

economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum și prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfășurarea activității sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal.

[...]

Exemplul nr. 3: În cazul unor contracte prin care o persoană impozabilă pune la dispoziția altei persoane impozabile bunuri pe care aceasta din urmă le utilizează pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care i-a pus bunurile la dispoziție, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile exclusiv pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care deține bunul, se consideră că are loc o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziția altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată. Nu are loc transferul dreptului de proprietate a bunurilor către persoana care utilizează bunurile respective.

Exemplul nr. 4: În cazul contractelor prin care o persoană impozabilă având calitatea de furnizor de bunuri/prestator de servicii, pentru realizarea unor bunuri în beneficiul altei persoane, utilizează o matrice sau alte echipamente destinate realizării comenzilor clientului său, în funcție de natura contractului se pot distinge următoarele situații:

a) dacă se face transferul de proprietate a matricei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator către persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, are loc o livrare în sensul art. 270 din Codul fiscal. Achiziția acestor matrice/echipamente este considerată a fi efectuată în scopul desfășurării activității economice a persoanei impozabile care a contractat realizarea unor bunuri cu furnizorul/prestatorul, chiar dacă aceste bunuri sunt utilizate de furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii. Punerea acestora la dispoziția furnizorului/prestatorului este o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziția altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii exclusiv în beneficiul persoanei care deține bunul;

b) dacă nu se face transferul de proprietate a matricei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator, dar furnizorul/prestatorul recuperează contravaloarea acestora de la persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, se consideră că recuperarea contravalorii matricelor/echipamentelor este accesorie operațiunii principale, respectiv livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, care urmează același regim fiscal ca și operațiunea principală”.

Astfel, conform dispozițiilor legale antecitate, o persoană impozabilă poate beneficia de dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile de bunuri și servicii, sub condiția ca acestea să fie utilizate în folosul propriilor operațiuni taxabile. În situația în care persoana impozabilă și-a dedus taxa aferentă

achizițiilor, dar bunurile și serviciile au fost puse la dispoziție altor persoane, spre utilizare cu titlu gratuit, se consideră că persoana impozabilă realizează o operațiune asimilată unei prestări de serviciu cu plată, pentru care datorează TVA colectată, cu excepția situației în care aceste alte persoane utilizează bunurile și serviciile în scopul desfășurării activității economice a persoanei impozabile care le-a pus la dispoziție.

În speță, societatea nerezidentă ABC a achiziționat matrițe de la furnizorul FXR SRL, care au rămas la dispoziția furnizorului la punctul său de producție. Piesele auto produse cu aceste matrițe au fost vândute de FXR SRL către FXME BV, care la rândul său le-a vândut către societatea nerezidentă.

În susținerea contestației societatea nerezidentă a prezentat declarația furnizorului FXR SRL privind locația matrițelor, factura nr. fct/cc.tt.2017 emisă de FXME BV către ABC pentru livrarea unor piese și comanda nr. PD2400 din 02.06.2015 emisă de ABC către FXR SRL către FXME BV, precum și decizii de speță emise în soluționarea unor contestații.

Analizând constatările organelor de inspecție fiscală, susținerile societății nerezidente contestatoare, documentele prezentate și dispozițiile legale incidente, organul de soluționare a contestației constată că societatea invocă, în fapt, un model de business în care matrițele sunt achiziționate de la furnizor (FXR SRL) și puse la dispoziția acestuia în vederea producerii de piese auto exclusiv pentru modelele pentru care s-au fabricat matrițele. Piesele obținute cu ajutorul acestor matrițe nu sunt livrate de către producătorul FXR SRL către proprietarul matrițelor ABC, ci către terțul intermediar FXME BV, care la rândul său le livrează ABC.

Ținând cont de prevederile art. 271 alin. (4) din Codul fiscal și pct. 8 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare, așa cum sunt explicitate și prin exemplul nr. 4 lit. a) din norme, societatea nerezidentă ABC a achiziționat matrițele în scopul desfășurării activității economice, iar pentru ca punerea lor gratuită la dispoziția producătorului FXR SRL să nu fie asimilată unei prestări cu plată este obligatoriu ca producătorul în calitate de detentor precar al matrițelor să le utilizeze pentru livrarea de bunuri exclusiv în beneficiul ABC care este proprietarul matrițelor.

Or, în speță, după cum recunoaște contestatoarea, detentorul precar al matrițelor FXR SRL a produs piese auto cu ajutorul matrițelor proprietatea ABC, dar nu a livrat piesele produse către ABC, ci către o altă persoană/terț intermediar FXME BV, **ceea ce conduce la concluzia că bunurile/piese produse cu aceste matrițe n-au fost livrate exclusiv în beneficiul lui ABC, proprietarul matrițelor, ci și în beneficiul FXME BV.**

Contestatoarea susține că acest model de business nu schimbă natura tranzacției prin prisma scopului final al livrărilor, care îi profită în calitate de cumpărător final, însă ignoră faptul că **prin interpunerea terțului în lanțul de livrare al pieselor produse cu matrițele sale se întrerupe legătura directă și imediată ce trebuie să existe între punerea la dispoziție a matrițelor și rezultatul utilizării lor în folosul exclusiv al propriei activități economice.**

Organul de soluționare a contestațiilor constată că societatea contestatoare nu a prezentat nici organelor de inspecție fiscală, nici în susținerea contestației contractele încheiate între toate părțile implicate în livrările succesive de piese, din care să reiasă cu claritate relațiile contractuale stabilite și în virtutea cărora utilizarea matrițelor să profite exclusiv proprietarului matrițelor (ABC).

Totodată, factura nr. fct/cc.tt.2017 și comanda nr. PD2400 din 02.06.2015 nu demonstrează în niciun fel că bunurile achiziționate de ABC de la FXME BV cu factura nr. fct/cc.tt.2017 sunt bunuri produse de FXR SRL cu matrițele ABC, facturate de FXR SRL către FXME BV și refacturate mai departe de FXME BV către ABC.

În răspunsul la nota explicativă consemnat la pg. 8/21 din RIF, societatea contestatoare a precizat că nu are informațiile necesare pentru a putea transmite rațiunile pentru care piesele fabricate de FXR SRL sunt inițial vândute către FXME BV și că nici nu deține factura dintre FXR SRL și FXME BV. De altfel, nici în susținerea contestației societatea nu a prezentat dovezi (contracte, facturi) din care să reiasă că FXR SRL a vândut piesele produse cu matrițele respective exclusiv către FXME BV care, la rândul său, le-a vândut exclusiv către ABC.

Astfel, în lipsa contractelor cu clauze contractuale clare între toate părțile implicate și a documentelor justificative care să permită identificarea pieselor ("reconcilierea") pieselor produse cu matrițele respective pe întreg lanțul tranzacțional, se constată că invocarea de către contestatoare a substanței "economice" a tranzacțiilor în sensul utilizării matrițelor exclusiv în beneficiul său este pur declarativă, fără niciun suport probator.

Totodată, se reține că, în susținerea contestației, societatea prezintă un model de business din care reiese că piesele produse cu matrițele respective nu i-au fost livrate direct (exclusiv), ci au fost livrate unor persoane interpușe în lanțul tranzacțional, ceea ce reprezintă o recunoaștere implicită a faptului că **utilizarea matrițelor nu este în legătură directă cu activitatea economică a contestatoarei, din moment ce piesele produse cu aceste matrițe au fost livrate către FXME BV.**

În acest context se reține că potrivit art. 270 alin. (6) din Codul fiscal "*În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare tranzacție este considerată o livrare separată a bunului*". Cum, în speță, **avantajul de care beneficiază FXR SRL prin utilizarea gratuită a matrițelor aflate în proprietatea ABC nu decurge din livrarea pieselor produse cu aceste matrițe către ABC, ci din livrarea pieselor către FXME BV, reiese că acest avantaj nu poate avea un caracter accesoriu, nesemnificativ în raport de activitatea economică proprie a proprietarului matrițelor ABC**, din moment ce piesele nu sunt livrate către ABC, ci sunt livrate către un terț intermediar, respectiv către FXME BV și sunt utilizate în propria activitate economică a terțului, pentru propriile lei operațiuni taxabile. Chiar dacă contestatoarea susține că piesele ajung în posesia sa în calitate de cumpărător final și că exemplele prezentate în aplicarea prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal nu au caracter exhaustiv, aceasta nu demonstrează cum a reconciliat interesul său propriu

în producerea pieselor cu matrițele puse la dispoziție gratuit cu interesul propriu al terțului implicat în lanțul succesiv de tranzacții.

Referitor la jurisprudența CJUE din cauza C-132/16 Iberdrola, organul de soluționare a contestației reține că în această cauză instanța europeană a statuat că art. 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că o persoană impozabilă **are dreptul de a deduce TVA** achitată în amonte pentru o prestare de servicii care constă în construirea sau reabilitarea unui bun imobil aflat în proprietatea unui terț în cazul în care acesta din urmă beneficiază cu titlu gratuit de rezultatul acestor servicii, iar acestea sunt utilizate atât de această persoană impozabilă, cât și de acest terț în cadrul activităților lor economice, în măsura în care respectivele servicii nu depășesc ceea ce este necesar pentru a permite persoanei impozabile menționate să efectueze operațiuni taxabile în aval, iar costul acestora este inclus în prețul acestor operațiuni.

Această interpretare a instanței europene a avut în vedere faptul că, potrivit instanței de trimitere din Bulgaria, fără reabilitarea acestei stații de pompare, racordarea la aceasta a imobilelor pe care Iberdrola intenționa să le construiască ar fi fost imposibilă, astfel încât această reabilitare era indispensabilă pentru realizarea proiectului, și că, în consecință, în lipsa unei asemenea reabilitări, Iberdrola nu și ar fi putut exercita activitatea economică.

Prin Hotărârea din 14 septembrie 2017 dată în cauza C-132/16 Iberdrola, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a examinat cauza prin prisma exercitării dreptului de deducere a TVA pentru achizițiile de bunuri și servicii efectuate de persoane impozabile și nicidecum caracterul taxabil al punerii la dispoziția terților cu titlu gratuit a bunurilor și serviciilor pentru care s-a exercitat deja dreptul de deducere, dovadă fiind chiar reținerile instanței europene de la pct. 20, pct. 22 și pct. 23 din hotărâre:

”20. Cu titlu introductiv, trebuie arătat că litigiul principal și întrebările adresate de instanța de trimitere privesc domeniul de aplicare al dreptului de deducere prevăzut de Directiva 2006/112 și mai precis de articolul 168 litera (a) din aceasta.”

”22. Apoi, în ceea ce privește articolul 26 din Directiva 2006/112, această dispoziție se referă la caracterul impozabil al anumitor tranzacții. Or, în cauza principală, litigiul nu privește caracterul eventual taxabil al livrării efectuate de persoana impozabilă către terț și obligația corespunzătoare de plată a TVA ului aferent, ci dreptul de deducere a TVA ului achitat în amonte aplicat cheltuielilor realizate de persoana impozabilă în scopul efectuării acestei prestații.”

”23. Prin urmare, nu este necesară examinarea prezentei cauze din perspectiva acestui articol 26”.

Prin urmare, nici nu poate fi vorba de ”similaritatea” între circumstanțele factice și temeiurile legale care au stat la baza Hotărârii CJUE din cauza C-132/16 Iberdrola și cele care privesc speța ce face obiectul analizei prin prezenta, așa cum încearcă *pro-causa* să prezinte situația societatea contestatoare.

În ceea ce privește invocarea unor decizii de speță în soluționarea unor contestații, prezentate în anexele nr. 6-8 atașate contestației, din citirea

integrală (nu trunchiată) a acestora rezultă că situația de fapt ce a făcut obiectul deciziilor invocate nu este similară cu situația de fapt a contestatoarei, în deciziile respective nefăcându-se referire la faptul că bunurile produse cu matrițele de producători n-au fost livrate direct proprietarului matrițelor, ci unor terți intermediari. De altfel, din cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. F-CN qqz/xx.rr.2021 reiese cu suficientă claritate că societatea nerezidentă a achiziționat și alte matrițe decât cele ce fac obiectul litigiului, iar pentru o parte a și colectat TVA, inclusiv pentru matrițe livrate terțului intermediar FXME BV. De asemenea, din declarația pe proprie răspundere a furnizorului matrițelor FXR SRL reiese că ABC a achiziționat și **alte matrițe** de acest furnizor, fără ca organele de inspecție fiscală să constate abateri în ceea ce privește utilizarea acestora în folosul exclusiv al ABC.

În consecință, în raport de cele anterior prezentate, se reține că susținerile societății nerezidente prin împuternicit și documentele prezentate în susținere nu sunt natură să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care contestația ABC urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 271 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 8 alin. (7) exemplul nr. 4 lit. a) din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VII din Codul fiscal, aprobate prin H.G. 1/2016 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

Respinge contestația ABC formulată împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-CN qqz/xx.rr.2021, emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-CN qqz/xx.rr.2021 pentru TVA în sumă de **5 lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.